

АПАРАТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Головне науково-експертне управління

01008, м.Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.:255-40-25, 255-45-01; факс: 255-41-86

До реєстр. № 4246 від 21.10.2020
Народні депутати України
М. Новіков та А. Задорожний

ВИСНОВОК

на проект Закону України «Про внесення зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо охорони інтелектуальної власності»

Метою законопроекту, як це зазначено у пояснювальній записці до нього, є «забезпечення і введення в дію правових процедур по удосконаленню діючого законодавства у сфері інтелектуальної власності, відсутність правових норм, спрямованих на забезпечення правової охорони інтелектуальної власності».

Для досягнення вказаної мети у законопроекті пропонується главу 15 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП) доповнити новою ст. 188-52 «Ухилення від виконання законних вимог посадових осіб центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності».

Законопроект на момент його внесення не включений до Плану законопроектної роботи Верховної Ради України на 2020 рік, затвердженого постановою Верховної Ради України від 16.06.2020 № 689-IX. Також законопроект не включений до Плану законопроектної роботи Верховної Ради України на 2021 рік, затвердженого постановою Верховної Ради України від 02.02.2021 № 1165-IX.

Проаналізувавши законопроект, Головне управління не може в цілому підтримати його прийняття та вважає за необхідне зазначити наступне.

1. Закони, якими встановлюється відповідальність за протиправні діяння, – це комплексні нормативно-правові акти, норми яких мають бути якомога більш універсальними. Їх завданнями є охорона в сукупності всіх прав і свобод громадян, власності, конституційного ладу України, прав і законних інтересів підприємств, установ і організацій, встановленого правопорядку, зміцнення законності, запобігання правопорушенням тощо, а не вирішення *деяких проблем окремих правовідносин*. Правова система України не належить до систем прецедентного права. Отже, норми про встановлення відповідальності, зокрема, адміністративної, мають бути побудовані таким чином, щоб доповнення КУпАП новим складом правопорушення (частиною статті або новою статтею) не тягнуло за собою доповнення його в подальшому цілою низкою нових складів, які мають, по суті, ідентичні об'єктивні та суб'єктивні ознаки.

Аналіз змін, які вносились до КУпАП останнім часом, виявляє тенденцію до збільшення складів адміністративних правопорушень, які передбачають відповідальність за невиконання приписів або законних вимог, або ухилення від виконання, або перешкоджання посадовим особам, які мають відповідні владні повноваження. На сьогоднішній день КУпАП містить в собі близько 50 таких складів, які відрізняються між собою лише належністю посадових осіб до того чи іншого державного органу. Таку тенденцію не можна визнати позитивною, оскільки КУпАП перевантажується значною кількістю статей, які фактично мають один і той же предмет регулювання – встановлений порядок управління. Тому *замість доповнення КУпАП ще одним таким складом правопорушення (йдеться про зміст ст. 188-52 КУпАП «Ухилення від виконання законних вимог посадових осіб центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності» в редакції законопроекту) доцільно було б здійснити уніфікацію чинних наразі норм даного КУпАП з урахуванням досвіду практики застосування цих статей.*

2. Доповнення КУпАП новою статтею, як правило, потребує встановлення підвідомчості відповідних справ про адміністративні правопорушення, а також визначення кола осіб, які мають право складати протоколи про такі порушення. Тому законопроект, серед іншого, має містити пропозиції щодо внесення змін до Глави 17 та ст. 255 КУпАП. Однак у проекті Закону, що розглядається, зазначені пропозиції відсутні. Отже, у разі прийняття законопроекту у нинішньому вигляді притягнення до відповідальності за ст. 188-52 КУпАП буде неможливим.

3. Принагідно звертаємо увагу, що Законом України «Про забезпечення функціонування української мови як державної» від 25 квітня 2019 року № 2704-VIII КУпАП доповнюється новими ст. ст. 188-52 «Порушення закону щодо функціонування і застосування української мови як державної» та 188-53 «Невиконання законних вимог Уповноваженого із захисту державної мови під час здійснення ним державного контролю за застосуванням державної мови», які набирають чинності 16 липня 2022 року (через три роки з дня набрання чинності цим Законом; див. абз. 18. п. 1 розділу IX «Прикінцеві та перехідні положення» вказаного Закону).

З огляду на це є проблематичним надання пропонованій законопроектом статті Особливої частини КУпАП порядкового номеру «188-52».

Керівник Головного управління

С. Тихонюк

Вик.: В. Попович, Т. Ругаєва

САС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: ТИХОНЮК СВІТЛАНА АНДРІЙВНА

Сертифікат: 2B6C7DF9A3891DA10400000733B42008E588D01

Дійсний до: 27.05.2021 23:59:59

Апарат Верховної Ради України
№ 16/03-2021/123903 від 09.04.2021

470379